

ס ו ד י ב י ר ת ר

דיון אצל ראש הממשלה ב-7.10.73

בשעה 23.50

נרשם ע"י אלי מזרחי

ה ש ח ת פ ו : רה"מ הגב' ג. מאיר, סגן רה"מ י. אלון, השר י. גלילי,
השר פ. ספיר, מר י. רבין, מר צ. זמיר, מנכ"ל משה"ח
מר א. קדרון, מר מ. גזית, תא"ל י. ליאור, מר א. מזרחי.

**

הדיון נערך לאחר שובו של מר רבין מביקור עם הרמטכ"ל
בחזית הדרום.

**

מר י. רבין: היחה לנו פגישה עם כל מפקדי האוגדות, באום-חשיבה,
אצל גורודיש. 3 אוגדות. הצפונית - ברן; האוגדה
הדרומית - אלברט; האוגדה המרכזית - אריק. באוגדה של אלברט ספגה הרבה
אבידות. לא מתחייב על מספרים. הרבה טנקים שקעו בבוץ. איבדו כ-150 טנקים.
ברמה - איבדנו אותו דבר. אוגדה זו מקבלת חוספות. ההערכה היא כי הכח שלנו
עד מחר בבוקר ימנה 650 טנקים.

מה המצב שם? כל ענין ההרוגים והפצועים מסובך.
יש 400 פצועים ו-80 הרוגים. גורודיש מעריך כי עד למעבר להחקפה יהיו
150-200 הרוגים. ניסו לשכנע מעוז להיכנע. שאלו את אלברט, אמר: לא!
יש משקפים או"ם וקציני קישור שלנו. הם לא מבחינים שיש ישראלים,
והישראלים מדווחים לנו באלחוט.

התמונה: כוחות החי"ר המצריים צלחו ועברו. מרבית
אבדותינו בטנקים, לא מטנקים, אלא מחי"ר וטילי נ.ט. מיעוט אבידות
בקרבות טנקים. המצרים עברו בשריון 2-3 נקודות: קנטרה, פירדן, והארמיה
הדרומית מול צירי הג'ידי והמיחלה. ההערכה היום שמינימום עברו 350 טנקים.
סבור שזה קרוב ל-500 טנקים.

מר י. רבין:

הם לא עוברים את קו הכביש המקביל לחעלה. הם צריכים עוד להעביר את הדיביזיה הרביעית ואת הדיביזיה השישית. מהמוצבים יש ידיעות שמעבירים. יש 5-6 גשרים שלא נהרסו או שניבנו מחדש. היכולת שלנו עכשו להגיע לגשרים, בינחיים, היא קטנה. חיל אויר חוקף, אך התוצאות זעומות.

כשהייתי למטה, לחצו על מוצבי המזח. יש ידיעות שקצת שריון עובר והם דוחפים דרומה. לשארם-א-שיח או לא. בלילה יהיה גם ערפל קרוב וגם חושך. אין כרגע לחץ להתקדם קדימה. חיל אויר מתחיל בסיוע רציני רק אחרי הצהריים. אין לחץ. אך אי אפשר לדעת מה יהיה לפנות בוקר. ברן מספר שהם מעבירים אנשים שהם ממש מתאבדים. בציר הצפוני, ליד רומני, 40-50 איש עזרו חטיבה. הם נלחמים. כולם מציינים שהחי"ר שלהם (אולי קומנדו) הם טובים מאד. מצד שני יש חיילים מחטיבה 16 הירושלמית שנלחמים בצורה בלתי רגילה. הקו כרגע קו חי"ר, 350-500 טנקים מצריים עברו. אין לחץ קדימה. חלק מהארטילריה תגיע רק מחר בצהריים.

המחשבות: אריק רצה כבר לחקוף היום ולחלץ את שלושת המוצבים. ההנחיה של דדו היתה, אם יכולים לנסות להחלץ - שיעשו זאת. לא להישאר בקו המוצבים. אך לצאת יכול להיות גרוע יותר מאשר להישאר.

המחשבה היא כזו: מחר, אסור ללכת טיפין-טיפין להתקפות. צריך התקפה אוגדתית - 200 טנקים. לפגוע ולהשמיד הטנקים, ודדו אישר את שתי התכניות: אחת של ברן ואחת של אריק. המגמה היא זו, - לא כל 400 הטנקים יתקפו. בין חל-אביב והתעלה יש רק הטנקים האלה. נתקוף כשאוגדה אחת חוקפת ואוגדה אחת בבלימה. סיוע אוירי רציני. מוכרחים להבטיח הצלחה ע"י הכנה מדוקדקת. הם דיברו על צליחה. דדו אומר: חכו. אריק דיבר על צליחה. אין בטחון שזה יסלק את החי"ר, אך יש סיכוי שזה ישמיד את הטנקים. קו המעברים מוחזק טוב.

מר צ. זמיר: המצרים בדיוק מחכים להתקפה מעין זו, שלנו. השאלה איפה המקום הטוב להכות בהם.

מר י. רבין: האפשרות השנייה: נסיגה, ולאפשר להם חצייה רבתי, והשאלה מה לחקוף אז, ומתי.

השר פ. ספיר: מה ידוע על אבידות המצרים?

אין לנו ידיעות על אבידות המצרים.

מר י. רבין:

הסיוע האוירי, הוא לא קרוב מדי לטילים ?

השר י.אלון:

ודאי. השיטה של חקיפת הטילים היחה בנויה על מבצע יזום. היום התמונה היא פלואידיה. חיל אויר אינו מעונין לחקוף עתה את הטילים. יש להם הרבה גשרים. הם בונים חדשים. יכולתנו להפריע עלולה להיות מוגבלת. המוצבים מדווחים שעוברים טנקים.

מר י. רבין:

מחר עולים עם 200 טנקים על כ-200-150 טנקים מצריים.

אנו צריכים לחקוף את השריון, או שנשאיר את השריון ^{ולחיות}. יש משהו פסיכולוגי, צריך להכות את המצרים ולהוריד את רוחם. אצלנו יש בעיות, לא היחה תקופת המחנה. בסך הכל המצב בסדר.

=====

הצגת יום קודם